

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רב אשי עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהו קא בדחי טובא, אייתי כסא דווגיתא חזירתא ותבר קמייהו, ואעציבו.	[רב אשי]											◇	לא.
אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי בהלולא דמר בריה דרבינא: לישרי לן מך	[רבנן]											◇	לא.
אמר להו: ווי לן דמיתנן, ווי לן דמיתנן	[רבינא]											◇	לא.
אמרי ליה: אנן מה נעני בתוך?	[רבנן]											◇	לא.
אמר להו: הי תורה והי מצוה דמגנו עלן?	[רבינא]											◇	לא.
אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר: (תהלים קכ"ו) אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אימתי - בזמן שיאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											◇	לא.
אמרו עליו על ריש לקיש, שמימיו לא מלא שחוק פיו בעולם הזה מכי שמעה מרבי יוחנן רביה.	[ריש לקיש]											◇	לא.
אין עומדין להתפלל לא מתוך דין, ולא מתוך דבר הלכה, אלא מתוך הלכה פסוקה.	תנו רבנן:											◇	לא.
והיכי דמי הלכה פסוקה?												^	לא.
כי הא דרבי זירא	אביי:											!	לא.
בנות ישראל החמירו על עצמן, שאפילו רואות טיפת דם כחרדל - יושבות עליה שבעה נקיים.	דאמר רבי זירא:											!	לא.
כי הא דרב הושעיא	רבא:											!	לא.
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר.	דאמר רב הושעיא:											!	לא.
ואיבעית אימא: כי הא דרב הונא												!	לא.
המקוץ דם בבהמת קדשים - אסור בהנאה, ומועלין בו.	דאמר רב הונא אמר רבי זעירא:											!	לא.
רבנן עבדי כמתניתין, רב אשי עביד כברייתא.												!	לא.
אין עומדין להתפלל לא מתוך עצבות, ולא מתוך עצלות, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך שיחה, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך דברים בטלים - אלא מתוך דבר הלכה, שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו דבריהם בדברי שבח ותחנונים.	אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה, שמתוך כך זוכרהו.											!	לא.
וכן תנא מרי בר בריה דרב הונא בריה דרבי ירמיה בר אבא:												!	לא.
כי הא דרב כהנא אלויה לרב שימי בר אשי מפום נהרא עד בי צניתא דבבל כי מטא להתם, אמר ליה: מר, ודאי דאמרי אינשי: הני צניתא דבבל איתנהו מאדם הראשון ועד השתא?	[רב כהנא]											◇	לא.
אמר ליה: אדכרתן מילתא דרבי יוסי ברבי חנינא	[רב שימי בר אשי]											◇	לא.
מאי דכתיב (ירמיהו ב') בארץ אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם, וכי מאחר דלא עבר היאך ישב? אלא לומר לך: כל ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב - נתישבה, וכל ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לישוב - לא נתישבה.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											◇	לא.
רב מרדכי אלויה לרבי שימי בר אשי מהגרוניא ועד בי כיפי	[רב מרדכי]											◇	לא.
ואמרי לה: עד בי דורא.												◇	לא.
המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים.	תנו רבנן:											◇	לא.
סימן לדבר: (תהלים י') תכון לבם תקשיב אונך.	אבא שאול:											◇	לא.
כך היה מנהגו של רבי עקיבא, כשהיה מתפלל עם הצבור - היה מקצר ועולה, מפני טורח צבור, וכשהיה מתפלל בינו לבין עצמו - אדם מניחו בוית זו ומצאו בוית אחרת, וכל כך למה - מפני כריעות	תניא, אמר רבי יהודה:											◇	לא.
לעולם יתפלל אדם בבית שיש בו חלונות, שנאמר: (דניאל ו') וכיון פתיהן ליה וגו'.	רבי חייה בר אבא:											◇	לא.
יכול יתפלל אדם כל היום כלו? - כבר מפורש על ידי דניאל: (דניאל ו') וזמנין תלתא וגו'.												◇	לא.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה גבר פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יכול משבא לגולה הוחלה? - כבר נאמר: (דניאל ו') די הוא עבד מן קדמת דנא.												◊	לא.
יכול יתפלל אדם לכל רוח שירצה? - תלמוד לומר (דניאל ו') נגד ירושלים.												◊	לא.
יכול יהא כוללן בבת אחת - כבר מפורש על ידי דוד, דכתיב: (תהלים נ"ה) ערב ובקר וצהרים וגו'.												◊	לא.
יכול ישמיע קולו בתפלתו? - כבר מפורש על ידי חנה, שנאמר: (שמואל א' א') וקולה לא ישמע.												◊	לא.
יכול ישאל אדם צרכיו ואחר כך יתפלל? - כבר מפורש על ידי שלמה, שנאמר: (מלכים א' ח') לשמוע אל הרנה ואל התפלה, רנה - זו תפלה, תפלה - זו בקשה.												◊	לא.
אין אומר דבר אחר אמת ויציב, אבל אחר התפלה - אפילו כסדר וידוי של יום הכפורים אומר.												◊	לא.
אף על פי שאמר שואל אדם צרכיו בשומע תפלה אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר של יום הכפורים - אומר.	איתמר נמי, אמר רב חייא בר אשי אמר רב:											■	לא.
כמה הלכתא גברוואת איכא למשמע מהני קראי דחנה:	רב המנונא:											◊	לא.
(שמואל א' א') וחנה היא מדברת על לבה - מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו.												◊	לא.
רק שפתיה נעות - מכאן למתפלל שיחתוך בשפתיו.												◊	לא.
וקולה לא ישמע - מכאן, שאסור להגביה קולו בתפלתו.												◊	לא.
ויחשבה עלי לשכרה - מכאן, ששכור אסור להתפלל												◊	לא.
ויאמר אליה עלי עד מתי תשכרין וגו' - אמר רבי אלעזר: מכאן, לרואה בחברו דבר שאינו הגון צריך להוכיחו	[רבי אלעזר]											◊	לא.
ותען חנה ותאמר לבי אדני - אמר עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא, אמרה ליה: לא אדון אתה בדבר זה, ולא רוח הקודש שורה עליך, שאתה חושדני בדבר זה.	[עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא]											◊	לא.
הכי אמרה ליה: לא אדון אתה, לאו איכא שכניה ורוח הקודש גבך, שדנתני לכך חובה ולא דנתני לכך זכות, מי לא ידעת דאשה קשת רוח אנכי?	איכא דאמרי:											◊	לא.
ויין ושכר לא שתייתי - אמר רבי אלעזר: מכאן, לנחשד בדבר שאין בו שצריך להודיעו.	[רבי אלעזר]											◊	לא.
אל תתן את אמתך לפני בת בליעל - אמר רבי אלעזר: מכאן, לשכור שמתפלל כאלו עובד זרה, כתיב הכא לפני בת בליעל, וכתיב התם (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך, מה להלן עבודה זרה, אף כאן - עבודה זרה.	[רבי אלעזר]											◊	לא.
ויען עלי ויאמר לבי לשלום - אמר רבי אלעזר: מכאן, לחושד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפייסו ולא עוד, אלא שצריך לברכו, שנאמר: ואלהי ישראל יתן את שלתך.	[רבי אלעזר]											◊	לא.
ותדר נדר ותאמר ה' צבאות, אמר רבי אלעזר: מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, לא היה אדם שקראו להקדוש ברוך הוא צבאות עד שבאתה חנה וקראתו צבאות אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מכל צבאי צבאות שבראך בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד? משל למה הדבר דומה - למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו, בא עני אחד ועמד על הפתח, אמר להם: תנו לי פרוסה אחת ולא השגיחו עליו דחק ונכנס אצל המלך. אמר לו: אדוני המלך, מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת?	[רבי אלעזר]											◊	לא.
אם ראה תראה, אמר רבי אלעזר: אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אם ראה - מוטב, ואם לאו - תראה, אלך ואסתתר בפני אלקנה בעלי, וכיון דמסתתרנא משקו לי מי סוטה, ואי אתה עושה תורתך פלסטר, שנאמר: (במדבר ה') ונקמה ונורעה זרע.	[רבי אלעזר]											◊	לא.
הניחא למאן דאמר אם היתה עקרה נפקדת - שפיר, אלא למאן דאמר אם היתה יולדת בצער יולדת בריוח, נקבות - יולדת זכרים, שחורים - יולדת לבנים, קצרים - יולדת ארוכים, מאי איכא למימר?												◊	לא.
ונקמה ונורעה זרע - מלמד, שאם היתה עקרה נפקדת, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]											◊	לא.
אם כן, ילכו כל העקריות כולן ויסתהרו, וזו שלא קלקלה נפקדת אלא: מלמד שאם היתה יולדת בצער - יולדת בריוח, קצרים - יולדת ארוכים. שחורים - יולדת לבנים, אחד - יולדת שנים.	אמר ליה רבי עקיבא:											◊	לא.
מאי אם ראה תראה - דברה תורה כלשון בני אדם.												!	לא.
בעני אמתך אל תשכח את אמתך, ונתתה לאמתך. אמר רבי יוסי ברבי חנינא: שלש אמתות הללו למה - אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, שלשה בדקי מיתה בראת באשה, ואמרי לה: שלשה דבקי מיתה, ואלו הן: נדה וחלה והדלקת הנר, כלום עברתי על אחת מהן?	[רבי יוסי ברבי חנינא]											◊	לא.
ונתתה לאמתך זרע אנשים, מאי זרע אנשים? אמר רב: גברא בגוברין	[רב]											◊	לא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זרע שמושה שני אנשים, ומאן אינון - שאול ודוד	שמואל:										■	◇	לא:
זרע ששקול כשני אנשים, ומאן אינון - משה ואהרן, שנאמר: (תהלים צ"ט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו	רבי יוחנן:										■	◇	לא:
זרע אנשים - זרע שמובלע בין אנשים.	רבנן:										■	◇	לא:
לא ארוך ולא גוין, ולא קטן ולא אלם, ולא צחור ולא גיחור, ולא חכם ולא טפש.	כי אתא רב דימי, אמר:										■	◇	לא:
אני האשה הנצבת עמכה בזה, - אמר רבי יהושע בן לוי: מכאן, שאסור לישב בתוך ארבע אמות - של תפלה.	[רבי יהושע בן לוי]										■	◇	לא:
אל הנער הזה התפללתי, - אמר רבי אלעזר: שמואל מורה הלכה לפני רבו היה, שנאמר: וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי, משום דוישחטו את הפר הביאו הנער אל עלי?	[רבי אלעזר]										♣	◇	לא:
אלא, אמר להן עלי: קראו כהן, ליתני ולשחוט.											○	■	לא:
חזנהו שמואל דהוו מהדרי בתר כהן למישחט, אמר להו: למה לכו לאהדורי בתר כהן למישחט? שחיטה בזר כשרה											■	○	לא:
איייתוהו לקמיה דעלי, אמר ליה: מנא לך הא?											♣	■	לא:
אמר ליה: מי כתיב ושחט הכהן? והקריבו הכהנים כתיב מקבלה ואילך מצות כהונה מכאן לשחיטה שכשרה בור.											!	■	לא:
אמר ליה: מימר שפיר קא אמרת, מיהו, מורה הלכה בפני רבך את - וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה.											○	■	לא:
אתיא תנה וקא צוחה קמיה: אני האשה הנצבת עמכה בזה וגו'.											○	■	לא:
אמר לה: שבקי לי דאענשיה, ובעינא רחמי ויהיב לך רבא מיניה.											○	■	לא:
אמרה ליה: אל הנער הזה התפללתי.											○	■	לא:
וחנה היא מדברת על לבה - אמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא: על עסקי לבה. אמרה לפניו: רבונו של עולם, כל מה שבראת באשה לא בראת דבר אחד לבטלה, עינים לראות, ואזנים לשמוע, חוטם להריח, פה לדבר, ידים לעשות בהם מלאכה, רגלים להלך בהן, דדים להניק בהן דדים הללו שנתת על לבי למה, לא להניק בהן? תן לי בן ואניק בהן.	[רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא]										■	◇	לא:
כל הוישב בתענית בשבת - קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, ואף על פי כן חוזרין ונפרעין ממנו דין עונג שבת.	ואמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא:										■	◇	לא:
מאי תקנתיה?											^		לא:
ליתבי תעניתא לתעניתא.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	לא:
חנה הטיחה דברים כלפי מעלה, שנאמר: ותתפלל על ה' - מלמד, שהטיחה דברים כלפי מעלה.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇	לא:
אליהו הטיח דברים כלפי מעלה, שנאמר: (מלכים א' י"ח) ואתה הסבת את לבם אחרנית.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇	לא:
מנין שחזר הקדוש ברוך הוא והודה לו לאלהיו - דכתיב: (מיכה ד') ואשר הרעתי.	רבי שמואל בר רבי יצחק:										■	◇	לא: